

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtöken és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapnak a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyi) intézendők.
Kiadóhivatal: K.-Vásárhelytől az Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések és előfizetési pénzek küldendők.

A jövő kilátásai.

Magyarország tulnyomó részben mindig földműves ország volt. Van nekünk földművelésre alkalmas talajunk, kedvező éghajlati viszonyunk és megvannak egyéb mezőgazdasági feltételeink. Az okszerű gazdálkodásra meg van a régi tradíció.

Ez a nemzeti tradíció pedig igen sokat számít, már azért is, mivel a legnehezebb és a legkritikább esetek közé tartozik, hogy egy egész nemzet megváltoztassa eddigi életmódját. A hajós nemzetekből legyen egyszerre földműves; a kereskedőből, aki a forgalom közvetítéséhez van szokva, egyszerre legyen nyerstermelő, vagy a nyers-terményeknek feldolgozója, kisiparos vagy gyáros. Sokkal alárendeltebb jellegű nemzeti szokásokból, nemzeti jellegből is igen nehéz kibontakozni; hát a mikor még egy természetünkkel, a lakosság millióinak eddigi felfogásával és életmódjával majdnem idegen foglalkozásai, kereseti ág meghonosításáról van szó.

Eppen ebben a nagy nemzeti pszichológiai momentumban van a legnagyobb nehézség. Ezért nem tudunk az iparral még oly nagy eredményeket elérni, mint azt kívánni lehetne. Az iparra nevelni kell még a magyart. És ebben a tekintetben még igen sok a teendőnk, mivel a fele uton megállanunk nem szabad. Egészen fel kell építeni, tető alá kell hozni a meghagyott munkát, mert különben romba

kezdett épületet és nem szabad abbahagyni, szétmállik eddigi munkánk becsületes eredménye is.

A tapasztalat nem arra int bennünket, hogy menjünk vissza és maradjunk örökre a mezőgazdaságnál, hanem arra, hogy még nagyobb igyekezettel iparkodjunk a forgalmi és ipari érdekek fejlesztésén. De főként az a nagy tanulság, hogy a kereskedést és ipart egészséges politikával mozdítsuk elő. Törekedjünk a szoliditásra. A szélhámosaságot, a csalást és rablógazdaságot tegyük lehetetlenné a hazai vállalkozások terén. Ne nyujtsunk módot és alkalmat egyeseknek arra, hogy a közérőből hirtelen óriás vagyona tegyenek szert. Mert az eddigi ipari és kereskedelmi vállalatok nagy része nem arra nézett, hogy a vagyonosodásnak, a közjólétnek minél több forrását nyissa fel, hanem azon mesterkedett, hogy minél több már létező forrást foglaljon le maga számára, kizárván abból a többit.

A kereskedelemügyi miniszter, mint külön czélt tűzte ki a kisipar fejlesztését. Nálunk a mi ipar van, annak tulnyomó része a kisiparra, a kézműves-iparra esik. Volt egy idő, mikor ennek a rovására a gyáripárt pártoltuk.

Ennek adtunk óriási kedvezményeket és minden erőt kihuzzunk a kézművesből, mely aztán kénytelen volt mint egyszerű gyári munkás a nagy tőke érdekeit szolgálni. A kisipar, a kézműipar és háziipar legjobban megfelel a mi speciális viszonyainknak.

Csak hogy igaz van Hegedűs Sándornak abban is, hogy ez a kisipar talán a legszervezettebb. Holott nálunk az ország lakosságának nyolcztizedrésze életigényeit képesek vagyunk kisipari termékekkel kielégíteni. Miért hozunk tehát éppen kézműárakat külföldről? Mikor ezek készítésére kedv és tehetség van a magyarban. Hegedűs forgalmi politikája az erők arányos foglalkoztatására és egyenletes kihasználására irányul. Legyen és maradjon a mi országunk alapjellege a nyerstermelés. De ennek érdekében, a nyerstermelés értékesítése végett szervezzük a kereskedést és a pénz- és hitelviszonyokat.

A gabonatőzsde javítását is megígérte a miniszter, amennyiben ezt megteheti. Ezenkívül az ipari téren iparkodunk hódítani, hogy mennél több nyersanyag dolgoztassék fel az országban. Ez mindig minél nagyobb hódítást jelent egy eddig idegen területen.

Az anyagi érdekeket diákosan „Nervus rerum gerendarum”-nak nevezik. Iparkodjunk tehát az ország gazdasági vérkeringését gyógyítani. Miként a vértolulás nem egészség, hanem valamely veszedelmes betegség jele, tünete, akként óvakodunk kell attól, hogy bármely gazdasági ágat azzal gyarapítsunk, hogy a többitől elvonjuk az erőt.

R.

TÁRCZA.

A felsült detektív.

Irtó: Senki.

III.

(Folytatás.)

Egy megyei bál volt az első bemutatkozás helye. Nusuhoz oda vezette a rendezőség elnöke Gyulát és a következő pillanatban ott lejtett a ragyogó arcú óriás a pillékony Nusiával a valcer szédítő édenébe. Nem is sejtette Nusu, hogy most annak az embernek a hálójába került, aki őt ide meghívatta és aki őt magának áldozatul szelme ki az élet sivar vándorútján. Jól esett neki a perfect gavallér hízog baritonja, mikor a pihenés percében ama híres majálist emlegette és azt, hogy ott látta először és hogy azóta ő is, mint sokan, a kik itt vannak, lesve-leste, várva-várta az alkalmat egy újabb találkozásra.

Ránézett többször Nusu azokkal a csodás, sötét khinéz szemekkel a hízog, a melyeket nyitva kevés férfi tekintete birt remegés nélkül kiállni. Gyula is valami villányos borzongást érzett a lelkén, mikor most oly közelről belenézett ebbe az ismeretlen örvénybe.

„Nem leszek kellemetlen, ha ma éjjel én fogom szórakoztatni?” kérdezte Gyula a kipirult leányt. „Nem” felelte határozottan a Borbándi lány mintegy önfeláldozó és szeme újból lezárult, hogy azután

ferdén nézzen végig azon a férfin, ki neki így prima vista ily fures ajánlatot tett.

És Nusu nem bánta meg, hogy Donáth Gyula dr. őt szórakoztatta. Gyorsan mult, sőt repült az ő jelenlétében az éj. Halk suttogó hangon belebeszélte magát az a furfangos prókátor a lány lelkébe. Erről az első éjéről soha sem szólt Nusu, nem árta el semmit sem még a válópere alkalmával sem. Akkor történt meg az a nem közönséges, nem mindennapi csoda, hogy egy klaszikus szépségű nő belebolondult egy ragyás, izmos majomba, aki neki megengedte, hogy az ő lovait hazáig hajtotta, míg apja a kis ponykával utánok kaczagott a hajnalhasadás derengő szürkületében. Pedig Nusu nem tudta, nem tudhatta még akkor, hogy az ő megszelídített oroszleánya Erdély leggazdagabb tigris, aki mindig friss leány esókra és friss leány vére szomjazik telhetetlenül.

IV.

A bál után Gyula gyakori vendég volt a Borbándi házban. Nem mulhatott el délután, hogy a két vadaser végig ne száguldozzék az uton; jól fogadták a szegényes kuriában apa és leány az érdekes udvarlót. Gyula, mint másutt is tette, itt is nagy bőkezűséggel és gavallérsággal tartotta ébren a felhajszolt hatást. Mikor Nusu egy délután a Gyulától kapott Villámon hazatért a sétal vaglarsról ott állott leánylelkének ama: egy újdonnán új „Bözendorfer” zongora. A ragyás ült előtte és precízitással zongorázta:

„Mit is ér a mi szerelmünk,

Ha egymásó nem lehetünk sohasem.”

„Az első nejmre gondolt úgy-e bár dr.?” — „Nem szoktam, felelte brüszk hangon Gyula. Elfeledtem

örökre a csalfa bestiát. Csak ki akarom próbálni a maga zongoráját, melyet itt látok ma először.”

„Köszönöm, hát csak folytassa. Tudja, én úgy is szeretem hallani, ha maga dalol. Apropos. Hallotta, hogy Mária haldoklik?”

„Ott voltam, onnan jövök. Mire az utolsó falevelek lehullanak, megkérem magát édes „Mus dör,” hogy ajándékozzon meg a kezével.”

Nusu tágra nyitotta a khinéz szemeket és úgy nézte Gyulát, mint azon a béli éjszakán. Vajjon tréfál-e Gyula? Nem „lehetetlen” gondolta magában, „hogy komolyan beszél.” De azután csak nevetéssel leplezte a meglepetést.

„Ne abszondozzék! Ne házasodjék meg másodszor, és különösen engem ne szemeljen ki áldozatul. Tudja, hogy én el vagyok igérkezve. Tudja, hogy az egész világ azt meséli, hogy én vagyok a maga szeretője. Mig Tivadar végez és nem szól a dolgunkba, járjon ide hozzánk, érezze jól itt magát, de feleségül még tréfából se kérjen.”

Gyula ezt a hangot már ismerte; a galamb menekülni akar, ha érzi a vérese karmait. Ugyan-csak nevetve felelte Gyula:

„Édes! Maga nem lesz Tivadaré. Tudja, hogy az három év múlva végez; tudja, hogy ő szegény legény, a kinek még csak azután kell praxis utján annyit összekapartani a betegek zsebéből, amennyi a maga ruhájára egy évre sem elég, ha 5 évig izzadva futkos is a páciensek után. Legyünk őszinték!

Maga úgy sem szereti őt többé azzal az ideális rajongással, mint régen. Én kínálok becsület, kényelmet, gondatlan életet és feltétlen szabadságot. Tudja mi az? Szabadság! Mert hisz én félékeny nem leszek magára soha. Tudom, hogy szerelmes

Képviselő gyűlés.

Kézdivásárhely város képviselő-testülete 1899. márcz. 27-én tartotta meg rendes tavaszi közgyűlését. Ezen közgyűlésnek kiváló érdekességet nyújtott az, hogy ezuttal került tárgyalás alá — egyéb fontos tárgyakon kívül — a városi tanács által ajánlott 30%-os pótdadó megszavazása. A tárgyalás eredménye az lett, hogy a képviselő többsége átlátván, hogy a jelenlegi mostoha viszonyok közt a város háztartását egyensúlyban tartani másképpen nem lehet: 1 szótöbbséggel megszavazta a pótdadót. A tavaszi rendes közgyűlés lefolyásáról különben következőleg számolunk be.

1. Polgármester felolvasta az 1898. évről összeállított évi jelentést, mely részletesen ismerteti a város kormányzatában előfordult főbb mozzanatokat, közgazdasági és kulturális téren észlelt főbb jelenségeket s tüzetesen ismerteti a népmozgalmi s közegészségügyi főbb adatokat stb. A közgyűlés a gondosan összeállított jelentéssel tudomásul veszi s egyetemesen a tisztviselői karnak a múlt évben tanúsított ügybuzgóságáért jónyvi elismerést szavaz.

2. Előterjesztett a múlt évi városi számadás és gyámpénztári számadás és az ezek megvizsgálásáról benyújtott számvizsgáló bizottsági jelentés. Ezek szerint a város összes bevétele múlt évben volt 89134 frt 60 kr., kiadása 88955 frt 95 kr., pénztári maradvány 178 frt 65 kr. A számvizsgáló bizottság jelentésében kimutatta azon hanyatlást, mely az egyes jövedelmi ágaknál mutatkozott s mely előidézte azon lehangoló eredményt, hogy a városi háztartásban mutatkozó hiányt pótdadóval kell helyre állítani. A jelentés részletesen felsorolja azon különbségeket, mik az előirányzat és a tényleges bevétel között előfordultak, nevezetesen elő volt irányozva: a) a vámnál 240 frt bejött: 7459-12 kr. különbség 1744-89 kr. b) a bornál 10120 „ „ 7031-25 „ „ 3088-75 „ c) a hűsnél 8960 „ „ 7572-20 „ „ 477-80 „ d) a szesznél 8200 „ „ 6458-54 „ „ 1741-46 „ e) az cukornál 5-50 „ „ 5021-86 „ „ 328-14 „ f) a sórnál 7560 „ „ 6323-96 „ „ 1236-04 „ g) a vagóhidnál 1200 „ „ 519-46 „ „ 680-5 „ h) 5%-os isk. adó 1230 „ „ 1128-96 „ „ 101-04 „ i) 10%-os pótdadó 2260 „ „ 2271-52 „ „ 7-48 „ k) apróságok 700 „ „ 155-93 „ „ 544-07 „

E szerint az előirányzatnál kevesebb vétetett be 10727 frt 20 krral.

A költségvetésbe fel nem vétetett, de a pénztárba befolyt:

1. Az erdő eladásából kapott 20000 frt félvéri kamata 603 frt 37 kr.
2. A A Romániában letett perbeli biztosíték 2536 frt 50 kr.
3. A 23000 frt iskolai alapból maradt 1290 frt — kr.

Összesen: 4429 frt 87 kr.

A fedezetlen 10727 frt 20 krról leszámítva a bevételi többlet 4429 frt 87 krt, fedezetlen maradt 6297 frt 33 kr.

Ezen összeg lenne az, melyet pótdadóval kellene fedezni.

A gyámpénztár állása a következő:

belém úgy sem lesz soha. De szeretném magát disznak a házamnál. „Nos? Igen. vagy nem?”

„Apámmal megbeszélem először és azután meghallja.” „No, lássa ez már okosabb felelet. Tehát várok.” És Gyula várt a szomjuhozók égető türelmetlenségével.

Máriát, kit sirba vitt a sorvadás és sok, sok bánat, eltemette fényesen. De a temetésről egyenesen Nusuhó hajtott: Nem találta odahaza. A cseléd azt felelte, hogy Brassóba ment a kisasszony meg az ur, meg az ifju ur.

„Micsoda ifju ur Zsófia?”

„Nem ismerős istállom, de magas barna uri ember.” „Ahám a Tivadar!” szalasztotta ki Gyula a fogai közül a szót. És ezzel felült a bakkra kezébe fogta a gyeplőt és jártatni kezdte a lovait. Beesteledett, de Nusu nem jött. Gyula csak jártatott tovább a kuria előtt fél és egész kört gyurva a sárban a jukkerrel. Már hajnalodott, mikor Nusu kinyitotta a két fenyőfa közötti ablakot és leszólt: „Gyula, mit csinál itt ilyen korán?”

Megütődve tekintett fel a bakkról a nevető édes aranyosra és csak annyit felelt: „Várom az igent vagy nemet.” Nos? „Nos hát igen!” „Köszönöm, köszönöm halálomig,” kiáltotta vissza, még intett nagy kezével a magasba azután elhangzott a szokásos „Trépp” és a derések villámsebességgel indultak ki a faluból hazafelé zabozni.

(Folytatás következik.)

1. Betéti könyvekben van	42517 frt 72 kr.
2. Lrtékpapírban	415 frt — kr.
3. Ovadé- és adós-levélben	3771 frt 75 1/2 kr.
4. Arany, ezüst neműben	152 frt 16 kr.
Összesen:	46856 frt 63 1/2 kr.
Tartalék alap	2097 frt 27 kr.
Fő összeg:	48958 frt 90 kr.

A közgyűlést úgy a számadásokat, mint a számvizsgáló bizottság jelentését tudomásul veszi s felterjesztésüket elrendeli s végül a számvizsgáló bizottság ajánlata alapján meghatározza, hogy a gyámpénztári okmányok tartására a tartalék alapból egy Wertheim szekrényt szereztessek be.

3. A képviselő testület tudomásul veszi, hogy az 1899. évi városi költségvetés jóváhagyatott s egyetemesen a kihirdetéséről szóló tanúsítvány felterjesztését meghatározza.

4. Tudomásul vétetett a város vagyoni leltára. Eszerint van a városnak:

1. ingóságokban	2211 frt 40 kr.
2. ingatlanokban	327.781 frt — kr.
3. javadalmakban	33.942 frt 02 kr.
4. eszelekvő tőkékben	1007 frt 42 kr.
Összesen:	364.941 frt 83 kr.
Szenvedő tőkék összege	84.285 frt 95 kr.
Maradt tiszta vagyon	280.655 frt 88 kr.

5. Polgármester előterjeszti, hogy miután minden jövedelmi ágánál mutatkozó visszaesés és folytán a városi háztartást továbbra pótdadó nélkül fenntartani nem lehet, kijelenti a városi képviselő testületnek, hogy az egyenes adókra kivetendő 30%-os városi pótdadóval lehet csak az egyensúlyt helyre állítani. Ajánlja annak elfogadását.

Rövid vita után elnök polgármester elrendeli a névszerinti szavazást, melynek eredménye az lett, hogy a tanács tisztviselői és képviselői közül 21 igennel és 20-aa nemmel szavaztak s így a 30%-os városi pótdadó 1 szavazattöbbséggel meghatározottat.

6. Tárgyalattott az ugynevezett pléh fedelű mészárszék ügye, melynek a helytulajdonos a város s az épülettulajdonos a mészáros ipartársulat. Ezen vitás kérdés olyan módon nyert elintéztést, hogy a képviselő elfogadta a mészáros társulat ajánlatát s 200 frt évi bér mellett, a mészárszék 3 évre a társultnak bérbe adta.

7. Polgármester előterjeszti, hogy a város körülbelül 10 ezer frt fogyasztási adóval tartozik az államkincstárnak, melynek erejéig végrehajtás vezetett a város regálé kötvényeire. Hogy a város ezuttal anyagi zavarából végleg kibontakozhassék, ajánlja, hogy ezen 10 ezer frtnyi tartozás szakítottassék ki azon 20,000 frt tőkéből, melyet a város a Romániának eladott erdősegből kapott — s fizetessék ki az államkincstárnak. Ezen indítvány felett is névszerinti szavazás rendeltetett el. Mellette szavazott 9, ellene 31 képviselő s így a kiszakítás iránti indítvány elvetetett, azonban elfogadtatott egy másik indítvány, hogy egy bizottság küldessék ki, mely javaslatát egy 30 napra összehívandó közgyűlésen a tárgybán tegye meg.

8. A képviselő testület elfogadta Kovács János képviselő írásbeli indítványát, hogy a Cserey telek tervezett kiépítése tétessék folyamatba, miután e célra 50 ezer frt áll rendelkezés alatt. Az előbbi pontban említett bizottság felkérte, hogy ezen indítványt is vegye be működése körébe s ez iránt is tegyen javaslatot a közelebbi közgyűlésen.

9. Baló László képviselő kérdést intéz a város polgármesteréhez az iskola építés ügyében, kitől az felvilágosítást nyervén, a képviselő meghatározta, hogy kéressék meg Benke Gyula ur a város képviselője, hogy a közoktatásügyi miniszter urat az ügy sürgős elintézésére kérje fel.

10. Baló László kérdést intéz a város polgármesteréhez, hogy miben áll a kantai ártér szabályozása iránt megindított munkálat. Polgármester kijelenti, hogy a kultur mérnökség által a munkálatok befejeztettek s jelenleg az ügy a megye alispánjánál van.

Még egy pár jelentéktlenebb ügy elintézése után, elnök polgármester az ülést bezárja.

O.

Ezek közt van az agyagfalvi rét is, a székely nép Rákosmezéje.

A felleggyűjtő Hargita közelében koszorús hegyek, virágos halmok, elterülő szép tér, mintegy szent templom áll üresen, oltár nélkül. Ezt a szent oltárt kell fölemelnünk, hogy annak fölkezt kövén, áldozunk s örök tüzét kegyelettel ápoljuk az élet végtelenségéig.

„Ha menni kell menjük mind” kiáltottak fel abban a templomban apáink, kik a sok keserű csapástól meg nem törve, bizalommal készültek a véres napokra. Ennek a szilárd önbizalomnak lelke kiált fel a hálás utódok, édes mindnyájunk szívéből. A székely emlék megalkotása hazafias kötelesség, fogjunk kezet „mind”!

A hazafias elem minden népnek legfőbb mozgató ereje. Minket székelyeket a nemzeti ideálok kultusza tartott meg a múltban. Ez képezi jövőnk biztosítékát is.

A Székely-emlék megalkotása is hazafias érdeimünkől fakadt kötelesség, hála az ősök iránt, lelkesítő példa az utódok számára.

A nyílt, egyenes szó kimondó székely nép becsülete követeli tehát, hogy az emlék egész szépségében megvalósuljon.

Habár reméljük, hogy szavunk elhat az ország minden részébe — hiszen mi is részt vettünk a nemzet minden hazafias küzdelmében — az emlék ügye elsősorban reánk, székelyekre vár.

Föl tehát munkára! Mint mindenben, itt is az egyetértő szeretet ami élető napunk. A szeretet pedig találékony és megforja teremteni az eszközöket, melyekkel adományainkat a szent célra összehordhatjuk.

A nép legközelebbi s legjobb barátja a pap és a tanító. Az ők buzgó vezetése lelkesítő munkássága könnyen biztosítja a sikert. Rendezzenek közsegükben népünnepélyeket, multságokat, tavaszi és nyári kirándulásukat, melyeknek részvételi díját fordítsák a Székely-emlék javára.

A hatóságok, nevezetesen a szolgabírák, jegyzők, kik a közelet, a közérdek annyi szálait tartják kezükben tegyenek indítványt, hogy községük lakóinak nevét krajezáros díj mellett emlékövön írják s ezeknek egy példányát a létesítendő emlékalapzatába másik példányát pedig az Erdélyi erők helye muzeumba, vagyis az udvarhelymegyei levéltárba helyezték el. — A házi multságok, születés és névnapok, menyegzők és más társas összejövetelek mind-mind kedves alkalmul szolgálnak arra, hogy az emlék ügyét elé segítsük.

Nem alamizsna, hanem a kötelesség szent adója lesz az, amit mindenkor, rendű székelyekről, ha fillérekben is osszerak.

Ezek a fillérek teszik a nép erejét, mondja Hugó Viktor.

Vis in unitate! Egységben van az erő. Mind a, a mit felmutathatunk egyetértő munkánk erejével fakadt.

A székelynek önérzete, egyenes szava van ott, a hol kell; legyen a cselekedete is az, amikor kell! ... És az agyagfalvi rét fönséges templomában, melyet Isten keze alkotott, őseink luzgósága megszentelt — az oltár is fölépül a Székely-emlék alakjában, mely mindenkor fényes apologiaja lesz ős magyar fajunk hazafiságának!

Fülei Sz. Lajos.

A s.-székelygyörgyi betegsegélyző pénztár jelentése.

(Folytatása és vége.)

De tovább megyünk. Bizonyára többen vannak, kik emlékeznek múlt évi jelentésünkből arra, hogy a sepsi-szentgyörgy—csikszeredai vasutvonal építő vállalkozói ellen azért, mert a vállalati betegsegélyző pénztárnál megmaradt összeget nem szolgáltatott be pénztárunkhoz, panaszt tettünk a nagyméltóságu keresk. m. kir. miniszter urhoz. Hisszük, sokan vannak, kik tudni óhajtják, mi van ez ügygel. Hát megmondjuk. A nagymélt. keresk. miniszter ur utasította a II. foku iparhatóságot, hogy Linzer és Braun vállalkozók terhére küldjön fel Budapestre egy szakértőt, kik a vállalati betegsegélyző pénztár könyveit vizsgálja felül s állapítsa meg, hogy a vállalati betegsegélyző pénztárnak

mekkora a pénztári maradéka. A vizsgálat megtörtént. Hogy mekkora a maradéknak megállapított összeg, biztosan nem tudjuk, de hallottuk, hogy az I. foku iparhatóság kiküldöttje és pénztárunkunk által kitüntetett összegnek egyharmadára szállott le. A II. foku iparhatóság a vizsgálat után az ügyiratokat határozathozatal nélkül felterjesztette a nagyméltóságu keresk. miniszter urhoz, cnnen ismét leküldettek azok a II. foku iparhatósághoz határozathozatal végett, a mi még mindig késik. Most is csak az igazságban bízunk s jót remélünk.

Hogy a munkaadók a betegsegélyző pénztárnak humánus célját felfogni nem tudják, de ami több, annak megrövidítésére törekednek, ennek bebizonyítására legyen elég felhozunk annyit, hogy az 1898. évben 15 munkaadót jelentettünk fel az I. foku iparhatósághoz kihágás miatt, megbüntetés végett.

Igazgatóságunk jó lélekkel ajánlhatná a t. közgyűlésnek, hogy a járulékokat emelje fel, azonban hisszük, hogy ezután úgy a hatóságok, mint a munkaadók segítségünkre lesznek a nemes munkában s így a járulékokat nem lesz szükséges felemelni. Vajha úgy lenne!

Reátérve most már az 1898. évi működésünkre, jelenthetjük, hogy a taglétszám az év elején 1403 volt, belépett az év folyamán 1310, kilépett 1448, meghalt 7 s így a tagállomány az év végén 1258 személyből állott, mi az 1897. évhez viszonyítva, 145 csökkenést mutat, a minnek oka részben az, hogy a gr. Mikes B. örökösai üveggyára a múlt év október havában üzemét végleg beszüntetvén, összes munkáit elbocsátotta.

Munkakép telenség miatt tápdíjban és kórházi gyógykezelésben részesült 235 egén, 282 esetben; tápdíjat fizetett pénztárunk 2244, kórházi ápolási költséget 3374 napra; gyermekágyi segélyben 1 tag 1 esetben 28 napon át részesült. Nem keresetképtelen betegedési eseteinek száma 1074. Családtagok 160 esetben gyógykezeltettek.

Pénztári számadásunk 11273 frt 18 krral zárult, melyből tagjárulékok ezimen 6528 frt 12 kr folyt be, melyhez hozzáadva az 1897. évben előre fizetett, levonva az 1898. év folyamán visszafizetett és az 1899. évre előre fizetett járulékokat, az 1898. évet 6495 frt 46 kr illeti meg. Kevesebb az előző évinél, mi a taglétszám visszaesésében leli magyarázatát.

Nagyobb bevételeink vannak a birságpénzekből 128 frt 90 kr, a gyógyszereszek engedményéből 178 frt 16 kr, s apróbb bevételekből 227 frt 52 kr.

Ezekkel szemben kiadott a pénztár a múlt évben gyógykezelt betegek után orvosok fizetésére 811 frt 60 krt, bábadijakra 12 frtot, gyógyszerek és gyógyászati eszközökre 1066 frt 70 krt, mely összegben a gyógyszereszek engedménye nem foglalatik benn. Kórházi ápolási díjakra 1661 frt 16 krt, táppénzekre 852 frt 76 krt, gyermekágyi segélyre 10 frt 36 krt, temetési segélyre 130 frtot, orvosok fuvardíjára 191 frt 12 krt, betegek kórházba szállítási díjára 2 frt 25 krt, s így a segélyezési és gyógykezelési összegek 4733 frt 95 krt tesznek ki.

Az évi 1405 átlagos taglétszámot véve alapul, egy tag gyógykezelése és segélyezése 3 frt 37 krba került a pénztárnak.

Vagyonmérlegünkben pedig az tűnik ki, hogy hátrálékos követeléseink szaporodnak s vagyon-egyenlegünk 373 frt 80 kr. hijjával fedezi a tartalék-alapot, melyből mind a mai napig a nagymérvű hátrálékok miatt egyetlen krajezárt sem tudtunk elhelyezni.

Tisztelt közgyűlés! Ezekben tetük meg jelentésünket a lefolyt pénztári évről. S most tisztelettel kérjük, hogy az előterjesztett számadásokat a felügyelő bizottság jelentése alapján tudomásul venni és az igazgatóság, valamint a felügyelő bizottság részére is a felmentvényt megadni sziveskedjék.

Sepsi-Szent-Györgyön, 1899. márczius 10.

Az igazgatóság.

CSARNOK

Jámor Están egyházi levele a szerkesztőhöz.

— 151 —

Téns Szerkesztő Ur!

A szegény földmives embereknél az a szokás, hogy ha valamijik többeseként veszen be a spirítusból, könnyen eszve zúgolódik az ő ember tár-

sával s megszidgya az apja lelkét; az uraknál pediglen az az divat, hogy nem szidgyák, hanem megidézék az apjuk lelkét. Esztet úgy híjják, hogy spirítismus. Ez egy divatos nyavalyja, mejnek baczelusa ott terem meg, hol az agyvélő egy kúnsyég megromlik. Az maji világban úgy ki vagyon tanulva az ember, hogy nem tud hinni még az jó istenbe sem, pediglen annak dicsőséges munkáját az feleségesen rogyogó csillagoktól az utolsó fűszálig mindenben láthatja, de mán az szellemekben, az mejjek nincsennek, vakkon hiszen, met hát isten félőnek lenni nem divat, s szellemekben hioni divat. Hogy pediglen valaki egy szellemmel szót fojtathasson, ahoz nem kell egyéb, mint egy masina, vaj egy asztal s azt az ember addég mozgattya, nyomogattya, míg kénjába eléhoz egy lelkot az kivel osztán lehet okosán beszólni. Pédának okáért én megidézem az nagyapám lelkét, ki életiben még inni olvasni sem tudott, de ha most kérdem az legeslegtudományosabb dolgokról olyan feleleteket ad, mint akár egy fiskális. Hogy hol tanulhatta meg ezeket, én nem tudhatom, de aztot hiszem, hogy az lelkek a másvilágban iskolába járnak. És az szellemidézésben napról-napra mind többen hisznek, egész társaságok jönnek eszve, kik egyebet sem eszelekednek, mint lelkeket esalogatnak s még egészen okos emberek is akadnak, ki k hiszik és állítják, hogy az szellem nekik megjelent. Pédának okáért olvastam az újság lapokban, hogy egy ijjén eszve jövetel alkalmatosságával, hol csupa tudós emberek voltak jelen, valami hunczut szellem jól megfriskázta s eszve pofozta a jelenlevőket. Ezen a tudós urak nem találtak semmit, met hát az igazi szellemeket látni nem es lehet, de a pofájikon érezték a szellem-kezek ütését s azután az újság lapokban megirták, hogy nekik szellemekkel vót dógik, de mán azt — ha mindnyá nyomtatásban vagyon es megírval, nehezen hisszük el, met az maji világban több a köklerség, mint az valóság, s ha valaki látatlanba egy jó pofot kap, még nem következik, hogy az szellemek advák legyen. — Nekem különben aztet gyanus az, hogy az szellemek csak azoknak jelennek meg, akik hisznek bennik s nem hinném, hogy lenne az világban ojjan masinéria, mejjik meg tudná csinálni aztot az csudát, hogy nekem — ki nem hiszek az effélékben — egy akkora szellemet es életürna idézni, mint akár a körmöm feketéje, met hát az kinek jó egészsége vagyon, sem testében, sem lelkében fogyatkozása nincs s ezen fejjül hust eszik s bort iszik reája, az főd feletti dolgokban pedig nem igen hiszen, annak soha semmi félt szellem meg nem jelenik. A kinek megjelenik, annak vaj testében, vaj lelkében baj vagyon. Ettől pediglen a jó isten mindenkit őrizzen!

Kárbahágó, 1899. márczius 28.

Maradtam
tisztelettel es becsületvel
Jámor Están,
egyházi es harangkezelő.

Ujdonságok.

— Időjárásunk. Lassan es nehezen megy a kitavasodás. A mult hét végén lehullott sok hó annyira áthúttotta a levegőt, hogy napok kellenek míg az ismét átmelegedik. Virágvasárnapját hóval ünnepeltük meg s azóta is állandóan hideg, kellemtelen időnk van. Nehány nap óta derült az ég, de a hideg szelek miatt nem képes a levegő felmelegedni. Ejjelenkint rendszeren szokatlan erős fagyok vannak. Es ez a különös hideg tavasz a rendkívüli enyhe télnek természetes következménye. Minálunk előbb-utóbb az időnek ki kell „fujni” magát, anélkül nincs tavasz.

— A pótdadó beköszöntött minálunk is. Edig csak kulturális czelokra fizettünk pótdadokat, de végre eljött a városi pótdadó is, amint hogy az új fogyasztási adótörvények következtében az ország leggazdagabb városaiban is be fog következni. F. hó 27-én határozott a képviselő testület es a 30%-os városi pótdadot 1 szavazat többséggel megszavazta s elmondhatjuk, hogy a kellemetlen ujdonság legkisebb izgalmat sem idézett első s a képviselő urak inkább kedélyesen fogták fel a dolgot s szavazataikat humoros megjegyzésekkel fűszereztek, ami csak azt bizonyítja, hogy már mindenki megbarátkozott azon gondlattal, hogy egy várost, ha haladni akar, már többé pótdadó nélkül fenntartani nem lehet.

— Szivárvány. E hó 25-én, naplemente előtt kevéssel, ritka égi jelenségben gyönyörködtek az emberek Kovásznán. A több, mint másfél napos esőzés rövid szünetelése közben gyönyörű szivárvány tűnt fel keleten. Hogy Gyümölcsoltó b. asz szony napján mit jelent a szivárvány, bőséget, vagy szükséglet-e, dőghalált vagy aggasztó jó esemény-e? — azt döntse el azon bizonyos „legőregebb emberek”. Annyi tény, hogy furesz idöket élünk; enyhe tél, eső es hó, s hó es eső, hideg es meleg, szokatlan változásokban mutatko-

nak — Háromszéken. — Taláncsak nem tévedt ki öreg ósanyánk — a vén föld — a megszokott ujjából? Annyira kacérnak nem hisszük!

— Székely fiu alkalmazása. A budapesti magyar aczélaru-gyár részére egy tanonez lenne szükséges, azon feltételek mellett, melylyel ott még két székely fiu a vármegyéből neveltetik. Életkora 15—16 éves, teljes egészséges, komoly orvosi bizonyítvány alapján. Tanonez idő (4) négy év, teljes ellátás biztosított.

— Parisi Divat. Mikor a hölgyek divatlapot választanak, ugyszólván választaniok kellett eddig elé, hogy vagy a takarékoság, vagy az elegancia mellett maradjanak. de egyesíteni a kettőt csak azóta lehet, mióta a magyar hölgyközönség a Párisi Divat cz. hetilap segélyével egészen a párisi izlés szerint öltözik. Az eleganciához a lap ábrái segítik hozzá az olvasókat, mert ezek a képek fotografia után készült másolatai a párisi nagy műtermek mintarubáinak; a lap czikkei pedig mindazon ujdonságokról számot adnak, amit a divat, a ruházat, butorzat, kézimunkák, lakásberendezés, asztal körül teremtet. De a takarékoságot is lehetővé teszi a lap, mert magyarázatai, szabásivei nyomán a hölgyek otthon készíthetik öltözékeiket s ezenkívül a szerkesztőség segítségére van a hölgyeknek, minden téren tanácsadással, bevásárlások eszközölésével stb. A divatlap minden számához egész iv regény-melléklet is van csatolva. A „Párisi Divat” előfizetési ára egy negyedévre 2 frt. „Pesti Hírlap”-pal együtt 4 frt 50 kr. Mutatványszámot kívánatra küld a kiadóhivatal.

Kimutatás.

(Folytatás.)

Ifj. Jákó Dániel Feldoboly 4 kr. Szabó Antal Feldoboly 5 kr. Feldoboly község 1 frt. Csorja Róza Feldoboly 10 kr. Csorja Ignác Feldoboly 10 kr. Id. Szabó János Feldoboly 2 kr. Szabó Károly Feldoboly 5 kr. Bacsi József Feldoboly 5 kr.

300. Előljáróság Egerpatak. Kiss János Egerpatak 20 kr. Bende Gábor Egerpatak 10 kr. Egerpatak község Egerpatak 50 kr. Ev. ref. megye Egerpatak 50 kr. Közbirtokosság Egerpatak 50 kr.

301. Előljáróság K.-Borosnyó. Bitay Gyula K.-Borosnyó 20 kr. Kis Ferencz K.-Borosnyó 10 kr. Veres György K.-Borosnyó 10 kr. Ifj. Abrahám György K.-Borosnyó 10 kr. Sikes József K.-Borosnyó 20 kr. Boricsán György K.-Borosnyó 10 kr. Damó László K.-Borosnyó 20 kr. Joós Elek K.-Borosnyó 50 kr. Tompa Árpád K. Borosnyó 20 kr.

305. Előljáróság Lisznyó. Jakó László Lisznyó 50 kr. Jáni József Lisznyó 50 kr. Antal Lajos Lisznyó 50 kr. Makkai Béla Lisznyó 20 kr. Lisznyó község 2 frt.

306. Előljáróság S.-Magyaros. 2 frt.

307. Előljáróság Szaecsa. 2 forint.

308. Előljáróság Gidófalva. Stefan György Gidófalva 10 kr. Fazakas György Gidófalva 10 kr. Fazakas Benedek Gidófalva 10 kr. Fazakas László Gidófalva 10 kr. Józsi Ferencz Gidófalva 10 kr. Fülöp József Gidófalva 10 kr. Ferencz János Gidófalva 10 kr. Ifj. Fazakas Ferencz Gidófalva 10 kr. Zsigmond Elek Gidófalva 10 kr. Nagy Gergely Gidófalva 10 kr. Janosó László Gidófalva 10 kr. Id. Fazakas Sándor Gidófalva 10 kr. Bartók István Gidófalva 10 kr. Kövér József Gidófalva 10 kr. Pálbát Sándor Gidófalva 10 kr. Zsigmond Ferencz Gidófalva 10 kr. Vitályos László Gidófalva 10 kr. Orbán Sámuel Gidófalva 5 kr. Bitai Sándor Gidófalva 15 kr. Orbán László Gidófalva 10 kr. Widder Vilmos Gidófalva 10 kr. Csutak Károly Gidófalva 10 kr. Kerecsi Ferencz Gidófalva 10 kr. Balogh László Gidófalva 10 kr. Veres Ádám Gidófalva 10 kr. Mándel László Gidófalva 10 kr. Zajzon Zsigmondné Gidófalva 10 kr. Orbán Lajos Gidófalva 8 kr. Hatházi Miklós Gidófalva 20 kr. Tóth István Gidófalva 10 kr. Szakács György Gidófalva 10 kr.

298. Előljáróság Szitabodza. 1 frt 70 kr.

309. Előljáróság Étfalva. Nagy Utona Étfalva 10 kr. N. N. Étfalva 10 kr. Kövér Józsefné Étfalva 10 kr. Bakosi Gergely Étfalva 10 kr. Bakosi Józsefné Étfalva 10 kr. Étfalva község Étfalva 2 frt.

310. Előljáróság Fotos. Előljáróság Fotos 1 frt.

311. Előljáróság S.-Martonos. Ince Zsigmondné S.-Martonos 1 frt. Jakab József S.-Martonos 50 kr. Ince Györgyné S.-Martonos 10 kr. Fejes Antalné S.-Martonos 10 kr.

312. Előljáróság Zoltán. Kocsis Pál Zoltán 10 kr. Kocsis Zsuzsa Zoltán 10 kr. Özv. Kocsis Károlyné Zoltán 10 kr. Szakács András Zoltán 20 kr. Özv. Czirjek Károlyné Zoltán 20 kr. Ilyés László Zoltán 10 kr. Ungvári András Zoltán 10 kr. Demeter András Zoltán 10 kr. Demeter József Zoltán 10 kr. Demeter István Zoltán 10 kr. Boér József Zoltán 10 kr. Tóth Mihály Zoltán 10 kr. Szakács Imre Zoltán 10 kr. Kocsis Károly Zoltán 10 kr.

314. Előljáróság Büksczád. Kádár Ferencz Büksczád 20 kr. Antal István Büksczád 10 kr. Pakulár János Büksczád 5 kr. Keresztes Miklós Büksczád 15 kr. Németh Márton Büksczád 15 kr. Albertini Gézané Büksczád 50 kr. Harostein Lajos Büksczád 10 kr. Kuzmann Ernő Büksczád 50 kr. Csota Antal Büksczád 10 kr. Drik Erzsébet Büksczád 20 kr. Wolf

Izsák Bükszád 50 kr. Frenkó András Bükszád 10 kr. Kádár István Bükszád 20 kr. Tódor Miklósné Bükszád 10 kr.

315. Elöljáróság Nyén. Málnási Lajos Nyén 20 kr. Bálint János Nyén 20 kr. Jakab György Nyén 10 kr. Gánya Sofron Nyén 10 kr. Bálint J. György Nyén 20 kr. Gábor Sándor Nyén 10 kr. Gábor Pál Nyén 10 kr. Panueza József Nyén 10 kr. Puskás Lajos Nyén 50 kr. Málnási Károly Nyén 20 kr. Márton T. János Nyén 10 kr. Vánasa Mihály Nyén 20 kr. Cojokarin Dániel Nyén 20 kr. Özv. Székely Györgyné Nyén 20 kr. Nyén község 1 frt.

316. Elöljáróság Bodola. Özv. Mészáros Györgyné Bodola 20 kr. Ifj. Prázmári János Bodola 10 kr. Gál Józsefné Bodola 10 kr. Szilágyi Gábor Bodola 20 kr. Szilágyi Gáborné Bodola 14 kr. Bodola község 1 frt.

317. Elöljáróság Márkos. Serbán János Márkos 10 kr. Neguez Mihály Márkos 10 kr. Rodukan János Márkos 5 kr. Mária György Márkos 5 kr. Bailla Elek Márkos 5 kr. Marin Constantin Márkos 5 kr. Komsa Mihály Márkos 5 kr. Vrešan S. Juon Márkos 5 kr. Márkos község 1 frt.

319. Elöljáróság Komolló. 20 kr.

320. Elöljáróság Laborfalva. Zajzon Antal Laborfalva 50 kr. Szentiványi Anna Laborfalva 10 krajezar.

322. Elöljáróság Szotyor. Gidófalvi Antalné Szotyor 30 kr. Bartha Károlyné Szotyor 10 kr. Bartha Mihály Szotyor 5 kr. Kaesai Mihály Szotyor 10 kr. Szilágyi Andrásné Szotyor 5 kr. Nagy Péterné Szotyor 10 kr. Rápolti József Szotyor 5 kr. Makkai Mária Szotyor 5 kr. Csizsér Viktor Szotyor 10 kr. Vaszi Mária Szotyor 5 kr. Horváth Jula Szotyor 5 kr. Miklós Józsefné Szotyor 5 kr. Rápolti J. Józsefné Szotyor 10 kr. Kádár József Szotyor 5 kr. Nagy Károlyné Szotyor 1 frt. Szántó Antal Szotyor 50 kr. György Miklósné Szotyor 10 kr. Dobra István Szotyor 5 kr. Barta Julis Szotyor 5 kr. Barta Bálintné Szotyor 5 kr. Miklós Anna Szotyor 5 kr. Antal Róza Szotyor 5 kr. György István Szotyor 5 kr. Szilágyi Mózesné Szotyor 10 kr. Makai Ferencz Szotyor 5 kr. Rápolti Laciné Szotyor 5 kr. Makai Sándor Szotyor 5 kr. Hovát József Szotyor 10 kr. Drágamér Sándor Szotyor 5 kr. Pál Miklós Szotyor 10 kr. Imre Róza Szotyor 5 kr. Makkai István Szotyor 5 kr. Antal Lina Szotyor 5 kr. Pap Lászlóné Szotyor 5 kr. Rápolti Józsefné Szotyor 10 kr. Ineze Sándor Szotyor 5 kr. Ineze Gyula Szotyor 5 kr. Ineze Agnes Szotyor 5 kr. Szabó Pál Szotyor 5 kr. Ifj. Imre György Szotyor 5 kr. Bartha Józsefné Szotyor 10 kr. Imre Györgyné Szotyor 10 kr.

323. Elöljáróság Kilyén. Szilágyi Ferencz Kilyén 1 frt. Szilágyi György Kilyén 1 frt. Szilágyi András Kilyén 50 kr. Kovács József Kilyén 50 kr. Fazakas György Kilyén 20 kr. Szilágyi Dénes Kilyén 1 frt. Bogdy József Kilyén 20 kr. Fazakas László Kilyén 20 kr. Jaga István Kilyén 20 kr. Ungvári László Kilyén 20 kr. Fazakas János Kilyén 20 kr. Dónáth Mihályné Kilyén 20 kr. Nika Mihály Kilyén 20 kr. Ineze József Kilyén 25 kr. Nagy Sándor Kilyén 20 kr. Kovács Lajosné Kilyén 50 kr. Ifj. Kovács Antal Kilyén 50 kr. Id. Kovács Antal Kilyén 20 kr. Szabó Mihály Kilyén 1 frt. Mihály Ferencz Kilyén 50 kr.

324. Elöljáróság Kőkös. Kilyéni József Kőkös 50 kr. Soós János Kőkös 20 kr. Vas Sándor Kőkös 10 kr. Ürmösi Sándor Kőkös 10 kr. Plugor Sándor

Kőkös 5 kr. Plugor Sándorné Kőkös 5 kr. Plugor Sándor Kőkös 10 kr. Bartha Károly Kőkös 9 kr. Liszer Adolf Kőkös 20 kr. Serester Sándor Kőkös 50 kr. Kis Lászlóné Kőkös 10 kr. Nagy Sándor Kőkös 10 kr. Sigmund Sándor Kőkös 10 kr. Nagy Bálint Kőkös 5 kr. Nagy János Kőkös 5 kr. Kovács Károly Kőkös 20 kr. Soós György Kőkös 10 kr. Földes János Kőkös 10 kr. Lőrincz Dénes Kőkös 50 kr. Gábor Dénes Kőkös 50 kr. Benze István Kőkös 20 kr. Sigmund Julián Kőkös 4 kr. Serester Samel Kőkös 5 kr. Sigmund Péter Kőkös 20 kr. Plugor György Kőkös 10 kr. Plugor József Kőkös 10 krajezar. Plugor Ilyés Kőkös 10 krajezar. Id. Nagy Sándor Kőkös 5 krajezar. Nagy András Kőkös 10 kr. Erdélyi Gábor Kőkös 10 kr. Tóth József Kőkös 50 kr. Nagy Ferencz Kőkös 5 kr. György Ignác Kőkös 10 kr. György Róza Kőkös 10 kr. Szakács András Kőkös 10 kr. Molnár József Kőkös 10 kr. Kovács János Kőkös 5 kr. Nagy Lajos Kőkös 10 kr. Plugor János Kőkös 2 kr. Bartha Mihályné Kőkös 50 kr. Jakóts Biri Kőkös 10 kr. Zsigmond Aron Kőkös 10 kr. Zsigmond András Kőkös 5 kr. Jakócs Ferencz Kőkös 5 kr. Orbok Ferencz Kőkös 10 kr. Molnár Sándor Kőkös 10 kr. Orbok Ferencz Kőkös 20 kr. Pap Mihály Kőkös 10 kr. Juhász Gábor Kőkös 15 kr. Ilyés Miklós mészáros Kőkös 10 kr. Ilyés Zátyi Mihály Kőkös 10 kr. Ifj. Virág Miklós Kőkös 5 kr. Zátyi Virág János Kőkös 10 kr. Zátyi János Kossuth Kőkös 5 kr. Plugor Jóska Kőkös 10 kr. Ifj. Komonits Mihály Kőkös 10 kr. Ifj. Kőkösi József Kőkös 5 kr. Id. Komonits Mihály Kőkös 5 kr. Virág János egeralyi Kőkös 10 kr. Ilyés András Kőkös 10 kr. Virág Ábrahám Kőkös 10 kr. Ilyés József Kőkös 10 kr. Id. Kőkösi József Kőkös 5 kr. Greesány Mózes Kőkös 30 kr. Ilyés Estók Miklós Kőkös 10 kr. Sigmund Bálint Kőkös 10 kr. Plugor András Kőkös 10 kr. Vánasa Miklós Kőkös 5 kr. Stójári Demeter Kőkös 10 kr. Özv. Kőkösi Sándorné Kőkös 10 kr. Id. Vajkú József Kőkös 10 kr. Reznék Jula Kőkös 5 kr. Vánasa György Kőkös 5 kr. Kőkösi István Kőkös 5 kr. Kilyéni András Kőkös 10 kr. Furesa János Kőkös 10 kr. Toók István Kőkös 10 kr. N. N. Kőkös 10 kr. Molnár József Kőkös 15 kr. Takács Ákos Kőkös 10 kr. Györbörő Dániel Kőkös 10 kr. Molnár Lajos Kőkös 10 kr. Biró Aron Kőkös 20 kr. Kőkös község Kőkös 5 forint.

382. Elöljáróság N.-Baezon. Nagy Baezon község 10 frt.

379. Elöljáróság Bölön. Bölön község 5 frt.

378. Elöljáróság Baróth. Baróth község 5 frt. Szabó Dávid Baróth 10 kr. Román György Baróth 10 kr. Málnási Andrásné Baróth 20 kr. Beke Antalné Baróth 10 kr. Sztojka Jánorné Baróth 10 kr. Csendőrség Baróth 60 kr. Spinger Mór Baróth 50 kr. Szász Ferencz Baróth 20 kr. Köpe Vilmos Baróth 20 kr. Prakupek Ferencz Baróth 30 kr. Szép Mihály Baróth 20 kr. Ineze Gábor Baróth 20 kr. Mizsur Ádám Baróth 10 kr. Rácz Károly Baróth 10 kr. Fetezi Sándor Baróth 10 kr. Ifj. Ineze Gábor Baróth 10 kr. Kádár Mihály Baróth 10 kr. Brandstaterné Baróth 20 kr. Pichler N. Baróth 10 kr. Ifj. Beke József 10 kr. Id. Beke József Baróth 10 kr. Trinfui József Baróth 5 kr. Bartha János Baróth 10 kr. Ágoston József Baróth 10 kr. Ifj. Rádaj István Baróth 10 kr. Kovács György Baróth 10 kr. Benkő Ignác Baróth 10 kr. Pál István

Baróth 10 kr. Balázs Borbára Baróth 5 kr. Tunyoginé Baróth 20 kr. Langer Hermann Baróth 10 kr. Keserő Ferencz Baróth 10 kr. Bodosi Dávid Baróth 10 kr. Rácz Antal Baróth 10 kr. Dániel Lajos Baróth 10 kr. Beke Véri Baróth 10 kr. Dániel Apollina Baróth 10 kr. Dániel Lajos Baróth 10 kr. Dániel Ferencz Baróth 10 kr. Dániel József L. fia Baróth 10 kr. Dániel Károly Baróth 20 kr. Nagy Artur Baróth 10 kr. Ilyés János Baróth 10 kr.

386. Elöljáróság Hidvég. Péntes H. dvég 35 kr. Perényi Ferencz Hidvég 1 frt. Pantelin Hidvég 30 kr. Magyar Zsuzsa Hidvég 10 kr. Stán János Hidvég 20 kr. Györbörő Samu Hidvég 20 kr. Ráczanús Ilyés Hidvég 20 kr. Király Sándor Hidvég 50 kr. Zakariás Hidvég 50 kr. Orbán Dénes Hidvég 10 kr. Goldstein Armin Hidvég 50 kr. Göller Anna Hidvég 20 kr. Gáspár Miklós Hidvég 10 kr. Pap János kocsis Hidvég 50 kr. Péter Istvánné Hidvég 20 kr. Sala János Hidvég 20 kr. Kuku György Hidvég 20 kr. Matkonik Ádám Hidvég 50 kr. Fejér István Hidvég 50 kr. Hidvég község 10 frt.

393. Vármegyei Zsztviselők S.-Szt.-György. Gábor Péter S.-Szt.-György 10 frt. Kovács László S.-Szt.-György 1 frt. Kőkösi Gábor S.-Szt.-György 80 kr. Révész Ignác S.-Szt.-György 50 kr. Gyárfás János S.-Szt.-György 50 kr. Damokos Benedek S.-Szt.-György 30 kr. Csákány Endre S.-Szt.-György 40 kr. Kiss Elemér S.-Szt.-György 50 kr. Mihály Lajos S.-Szt.-György 20 kr. Bartha József S.-Szt.-György 50 kr. Hamar Ferencz S.-Szt.-György 30 kr. Szentiványi Zsigmond S.-Szt.-György 50 kr. Ineze István S.-Szt.-György 50 kr. Dombrádi Gyula S.-Szt.-György 30 kr. Barabás László S.-Szt.-György 50 kr.

395. K.-Vásárhely város Polgármestere 24 frt. 396. Sára Tamás S.-Szt.-György 10 frt. Sára Tamásné S.-Szt.-György 2 frt. Sára Zsigmondné S.-Szt.-György 1 frt. Id. Sára Julianna S.-Szent-György 1 frt. Sára Albert S.-Szt.-György 1 frt.

Osszesen 617 frt 52 kr.

S.-Szt.-Györgyön, 1898. november 17.

Gábor Péter,
alispán.

Nyiltér.*)

Márkosfalvi Márton Géza föld-birtokos ur, Felcsernátoni tekintetes Szaniszló Ferencz ur ellen folyó évi február 23-án futásfalvi Bardoez Antal, ikafalvi Török Sándor és több urak előtt elkövetett becsületsértést és rágalmazást, a melyet kézdi-vásárhelyi Szász Dénesné vendéglőjében felhevült állapotban mondtam, visszavonom és a nyilvánosság előtt fent nevezett urtól boesánatot kérek.

Kézdi-Vásárhelyt, 1899. márczius 29-én.

Márton Géza.

*) E rovat alatt közöltékért felelősséget nem vállal a szerk.

H I R D E T É S E K.

Sz. 643—1899. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat

A kovásznai kir. járásbírósa, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Bartha Imre ügyvéd által képviselt Frenkel Emánuel végrehajtónak Szőrcsei Teréz végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tokekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a k.-vásárhelyi királyi törvényszék a kovásznai kir. bíróság területén lévő, Szőrcse községek határában fekvő, a szőrcsei 760 sz. tlkvben felvett 413 hrsz. egész ingatlanra 58 frt, az 1210 hrsz. egész ingatlanra 475 frt, a 2002 hrsz. egész ingatlanra 20 frt, a 2661 hrsz. egész ingatlanra 40 frt, a 2672 hrsz. egész ingatlanra 78 frt, a 2684 hrsz. egész ingatlanra 47 frt, a szőrcsei 1 sz. tlkvben felvett 1007 hrsz. egész ingatlanra 5 frt, az 1467 egész ingatlanra 34 frt, a szőrcsei 550 sz. tlkvben felvett 6, 7, 8, 9, 10 hrsz. ingatlanból Szőrcsei Teréz illetőségére 290 frt 50 kr, a 317, 320, 321 hrsz. egész ingatlanokra 105 frt, a 861/2, 866 hrsz. egész ingatlanra 47 frt, a 2117 hrsz. egész ingatlanra 15 frt, összesen 1288 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fen-

nebb megjelölt ingatlan az 1899. évi április hó 29-ik napján délelőtti 9 órakor Szőrcse község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserának 10 százalékat készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. A kir. járásbírósa, mint tlkvi hatóság. Kovásznán, 1899. évi február hó 27-én.

Sz. 7020/898.
tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Bartha Imre ügyvéd

által képviselt „kovásznai ev. ref. egyház” végrehajtónak Benedek Istvánné Pánczel Lina végrehajtást szenvedett elleni 60 frt tokekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében, a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén lévő, Albis község határában fekvő, az Albis 317 sz. tlkvben A + 1210, 1211 hrsz. ingatlanra 100 frt, 1719/2 hrsz. ingatlanra 78 frt, 1948 hrsz. ingatlanra 83 frt és a 696 sz. tlkvben A + 36—42 hrsz. ingatlanra 239 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi április hó 28-ik napján d. e. 9 órakor Albis község házánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

B O R T

asztali, pecsenye, csemege-bort, cognacot, kis üstös szilvóriumot, székely-fenyőpálinkát, eredeti tisztaságban, felelősség mellett, nagyban és kicsinyben, mérsékelt árban, ajánlunk.

— Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök. —

Székely-Keresztur, 1899. márczius hó.

Székely-Borkereskedés-Részvén-Társaság.

Ny. Ifj. Jancsó M.-nél K.-Vásárhelyt.